

ЛЕВЕРИДЖ ЙОГО ВИДИ. СТРУКТУРИЗАЦІЯ КАПІТАЛУ

Пташкін
Лаптев
Скачедуб

- Фінансовий "важіль" (financial leverage) збільшує прибутки і збитки, одержувані за допомогою кредитів. Фінансовим ризиком називається ризик, коли підприємство не спроможне погасити заборгованість і виявляється банкрутом. З цього випливає, що існує взаємозв'язок між фінансовими ризиками і силою фінансового важеля, що визначається часткою короткострокових і довгострокових зобов'язань у структурі капіталу підприємства.

- Рівень фінансового левериджу (DFL) може вимірюватися декількома показниками, найбільш відомі з яких:
 - співвідношення власного і позикового капіталу - "коефіцієнт квоти власника", є одним з показників фінансового ризику (DFL,,);
 - відношення темпу зміни чистого прибутку до темпу зміни прибутку до вирахування відсотків і податків (DFL).

- Діяльність будь-якої комерційної організації пов'язана з процесами інвестування фінансових ресурсів на довгостроковій основі з метою одержання прибутку. Залежно від того, з якої позиції оцінюється поточна діяльність підприємства, необхідно брати до уваги виробничі і фінансові ризики, що виникають у сучасних умовах господарювання. Фінансовий аналіз діяльності підприємства можна здійснювати з позиції активів, якими воно володіє, або з позиції джерел коштів, які використовує для організації виробничо-господарської діяльності. У першому випадку виникає поняття виробничого ризику, у другому - фінансового ризику.

- Фінансовий леверидж показує ступінь використання підприємством позикових коштів. Чим більшою мірою підприємство фінансується за рахунок одержання позик, тим більшою мірою використовується фінансовий леверидж.
- Основним результуючим показником слугує чистий прибуток підприємства, що залежить від багатьох чинників. Зокрема, його можна представити як різницю між виручкою від реалізації продукції і витратами виробничого і фінансового характеру. Такий поділ витрат дає можливість управляти кожною з часток. В умовах ринкової економіки вивчення факторної структури прибутку є важливим елементом у фінансуванні виробничо-господарської діяльності підприємства. Воно дозволяє враховувати кредити комерційних банків, що відрізняються за запропонованими ними процентними ставками.

